bankens og hele Folkets mest energiske Arbejde. Flertallet finder derfor Anledning til at tilkendegive sin Tilfredshed med de af Regeringen i Bemærkningerne til Lovforslaget fremsatte Synspunkter, hvor man vel forlænger Moratoriets Varighed, men paa den anden Side stærkt betoner, at den givne Frist med alle til Raadighed staaende Midler maa anvendes til Nedbringelse af den cirkulerende Seddelmasse for derigennem at forberede den Guldindløselighed, der for os alle staar som det endelige Maal. Flertallet finder dog Anledning til her at udtale Ønskeligheden af, at det, der fra forskellige Sider maatte blive iværksat, ogsaa den paabegyndte Kreditindskrænkning, maa blive gennemført paa den for det almindelige Erhvervsliv mest lempelige Maade, saa det saa vidt muligt først og fremmest rammer den usunde Spekulation, Afbetalingskreditten og det overflødige og i disse kritiske Tider ofte ligefrem skadelige Luksusforbrug. Flertallet erkender, at man allerede nu er inde paa rigtig Vej, idet Seddelmængden fra sit højeste Punkt, ca. 600 Mill. Kr., er nedbragt med det meste af et Par Hundrede Millioner; men i Erkendelsen af, at der er langt tilbage endnu, før den normale Seddelmængde er naaet, udtaler man sin fulde Tilslutning til Regeringens i Bemærkninger til Lovforslaget udtalte Villie til at søge Støtte til Guldindløseligheden ogsaa igennem eventuelle internationale Aftaler."

Det socialdemokratiske Mindretal udtaler i Betænkningen, at det „ligesom Flertallet nærer Ønske om snarest muligt at komme til den normale Tilstand med Pligt for Nationalbanken til at indløse Sedler mod Guld, hvilket Ordførere for Socialdemokratiet har givet Udtryk allerede ved tidligere Behandlinger af den her omhandlede Lov. Mindretallet har imidlertid den Opfattelse, at denne normale Tilstand ikke kan hidføres under de abnorme Forhold, der nu bestaar. Forinden man kan genindføre Indløsningspligten, maa der skabes større Sikkerhed mod Valutaens Nedgang, nemlig igennem saadanne Lovgivningsforanstaltninger, som er tilraadet af den sidste Valutakonference i Betænkningen af 24. Oktober 1923, og som Socialdemokratiet har søgt at udforme i fremsatte Forslag. I Anledning af Flertallets ovenstaaende Bemærkning om Kreditindskrænkning ønsker Mindretallet at fremhæve, at der — som det bl. a. fremgaar af en nys stedfunden Retssag — gives Vekselerere og andre udstrakt Kredit til en Valutahandel, som Mindretallet anser for skadelig, samtidig med at der i hvert Fald en Tid er nægtet Kredit til økonomisk gavnlig Landbrugsvirksomhed. Mindretallet ønsker Spørgsmaalet om Kreditindskrænkning behandlet ud fra mere samfundsmæssige Synspunkter, end det formentlig hidtil har været Tilfældet."